

Inhoud

- 1. 2012**
Column van Hisse de Vries, directeur van De Vries Juristen B.V.
- 2. Het handhaven van het laten gebruiken van recreatiewoningen voor permanente bewoning**
Doreen Wilbers
- 3. Wabo en omgevingsvergunningvrij bouwen**
Karen van Zwam
- 3. Is het mogelijk om geluidhinder, afkomstig van speelterreinen, te beheersen?**
Karen van Zwam
- 4. De nieuwe Natuurwet**
Judith van Amerongen
- 5. Is uw regelgeving nog steeds Dienstenrichtlijnproof?**
Susan Schreurs-te Hofsté
- 5. Wijzigingen in wet- en regelgeving per 1 januari 2012**
- 6. Goed voorbereid op Swung?**

Column: 2012

2012 is een paar uur oud als ik mijn column schrijf. Dit jaar komt er veel op bestuurlijk Nederland af.

Er wordt druk gewerkt aan een nieuwe Omgevingswet, die in het najaar bij de

Tweede Kamer moet liggen, het Bouwbesluit treedt op 1 april in werking, de nieuwe Drank- en horecawet treedt op 1 juli in werking. Vergeet daarbij niet de nieuwe Wmo-wet, die een grootschalige decentralisatie doorvoert naar de gemeenten. Er wordt druk gewerkt aan een nieuwe Natuurwet, waarvan het voornemen is om deze dit jaar in werking te laten treden. Denk aan de decentralisatie van de regelgeving omtrent het geluid – SWUNG II – die dit jaar zal worden opgestart. Op 1 januari 2013 moeten de nieuwe RUD's zijn ingesteld, waarbij nieuwe bestuursrechtelijke organisaties in het leven worden geroepen. Per organisatie komen minimaal 100 personen te werken.

Dit is (weer) een greep uit nieuwe ontwikkelingen, die moeten worden geïmplementeerd. Zie ook elders in deze Nieuwsbrief. Daarnaast moet er flink worden bezuinigd. Nieuwe mensen aannemen, die de implementatie op zich kunnen nemen, is vaak bij gemeenten niet in beeld. De implementatie is ook eenmalig en vereist ervaring. Daarbij is het wenselijk om het beleid, dat tot op heden is gevoerd, te evalueren. Wat ging er goed, wat kan worden verbeterd en vooral waar zitten de wijzigingen in de nieuwe regelgeving en hoe past dat binnen het coalitieakkoord van de gemeente?

Ik sta er keer op keer versteld van hoe snel de adviseurs van De Vries Juristen zijn ingespeeld op die nieuwe ontwikkelingen. Ik weet dat dit ook komt, omdat wij nogal eens aan de wieg staan van die nieuwe regelgeving. Maar toch is doorvertalen naar de plaatselijke praktijk een vak op zich, waarbij de achtergrond in de materie zich niet verloochent.

Namens ons team wens ik u een voorspoedig 2012 en succes met de implementatie van alle nieuwe ontwikkelingen in het bestuursrecht.

Hisse de Vries

Het handhaven van het *laten* gebruiken van recreatiewoningen voor permanente bewoning

Gemeenten worstelen met illegale, permanente bewoning van recreatiewoningen door zogenoemde MOE-landers. Steeds meer van oorsprong Midden- en Oost-Europese werknemers verrichten in Nederland structureel werk in de bouw- en schoonmaakbranche. Daarmee stijgt ook de behoefte aan (structurele) huisvestingsmogelijkheden. Zo nu en dan komen berichten in de media, dat deze werknemers worden gehuisvest in recreatiewoningen. Dat is per definitie tijdelijk; er vindt geen inschrijving plaats in een GBA, maar in de recreatiewoningen wordt dan niet gerecreëerd en daarmee is het gebruik in strijd met de bestemmingsplanvoorschriften.

Daarmee komen we bij het vraagstuk van illegale bewoning van recreatiewoningen, waar veel gemeenten al langer mee worstelen. Voor het bewijs dat sprake is van bewoning in strijd met een bestemmingsplan, is een aantal indicatoren ontwikkeld. Deze indicatoren richten zich op het individu: een inschrijving in de GBA; het gebruik van het recreatieverblijf als sociaal-maatschappelijk centrum van activiteiten; het ontbreken van een hoofdverblijf elders; het gebruik maken van het recreatieverblijf gedurende de meeste dagen van een jaar door dezelfde persoon of personen. Maar gemeenten willen graag in plaats van de individuen ook verhuurders kunnen aanpakken. Dan is het raadzaam om goed na te denken over de omschrijvingen in het bestemmingsplan en hierin ook op te nemen de woorden: 'het *laten* gebruiken'.

Het een en ander ging mis in het geval van de gemeente Zeist die de structurele, illegale huisvesting van seizoenarbeiders op een camping door twee uitzend-BV's liet aanpakken (rechtbank Utrecht van 18 augustus 2011 LJN: BR5630). In het bestemmingsplan was permanente bewoning van recreatiewoningen verboden. De permanente bewoning moet dus worden aangetoond. In andere bestemmingsplannen is opgenomen, dat recreatiewoningen uitsluitend voor recreatieve doeleinden mogen worden gebruikt. Dan ligt de bewijslast iets genuanceerder dan in de onderhavige casus. In deze casus bleek dat alleen de individuen konden worden aangepakt en niet de verhuurder. De rechtbank was van oordeel dat permanente bewoning van de seizoenarbeiders niet kan worden vastgesteld, omdat het begrip permanente bewoning in de bestemmingsplanvoorschriften is gekoppeld aan de GBA-eis. Inschrijving in de GBA is verplicht voor een persoon, die naar verwachting vier van de zes komende maanden in Nederland verblijf zal houden (artikel 26 en 65 Wet GBA). De voorschriften in het bestemmingsplan zijn individualistisch opgesteld. Dit houdt in dat de gemeente per individu had moeten aantonen of deze persoon permanent een recreatiewoning bewoonde. Vanwege de individualistische benadering van de voorschriften in het bestemmingsplan kon niet worden volstaan door een zaakgebonden benadering, waarmee dus de BV's, die de huisvesting verzorgen, kunnen worden aangesproken. Dat het in dit geval bijzonder lastig zal zijn om de bewijsvorming op individueel niveau rond te krijgen, hoeft geen nadere toelichting. Wat kunnen we hieruit opsteken, nu gemeenten druk doende zijn met het aanpassen van bestemmingplannen?

Artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wabo kent een algemeen gebruiksverbod. Mogen we hieruit afleiden dat, op basis van de Wabo, dus ook de verhuurder kan worden aangesproken? Helaas, deze knoop is nog niet doorgehakt. Artikel 7.10 Wro (in werking getreden op 1 juli 2008) verbood wel uitdrukkelijk het *laten* gebruiken in strijd met het bestemmingsplan. Weliswaar niet voor bestemmingsplannen, die onder de voormalige WRO tot stand waren gekomen, maar dat is niet de vraag die ik nu aan de orde stel (zie ABRvS 26 november 2008, nr. 200708557/1). De vraag is hoe het dan zit met de bruikbaarheid van het algemeen gebruiksverbod bij de nieuwe lichte bestemmingsplannen? Artikel 7.10 Wro is na precies twee jaar en drie maanden, met de inwerkingtreding van de Wabo, vervallen en vervangen door artikel 2.1, lid 1, aanhef en onderdeel c Wabo. Op nieuwe bestemmingsplannen, die na de inwerkingtreding van de Wabo tot stand zijn gekomen, is het gebruiksverbod van art. 2.1, lid 1, aanhef en onderdeel c Wabo zonder meer van toepassing. Dit brengt het voordeel met zich mee dat in de bij deze bestemmingsplannen behorende regels niet ook nog een afzonderlijk gebruiksverbod hoeft te worden opgenomen. Maar er is een belangrijke reden om dat wel te blijven doen of ervoor zorg te dragen, dat het bestemmingsplanvoorschrift specifiek genoeg is. Want anders dan bij het voormalige art. 7.10 Wro volgt uit de tekst van art. 2.1, lid 1, aanhef en onderdeel c Wabo niet, dat met dit artikel tevens is beoogd om het *laten* gebruiken in strijd met een bestemmingsplan te verbieden. Er is echter nog hoop. Uit de Kamerstukken volgt wel dat de wetgever onverkort het *laten* gebruiken heeft willen verbieden (Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 3, p. 94).

Ook het hier aangehaalde voorbeeld van de aanpak van illegale bewoning door de gemeente Zeist toont weer eens aan, dat in de praktijk grote behoefte bestaat om ook het *laten* gebruiken in strijd met het bestemmingsplan te verbieden. Of de Afdeling genegen is om het *laten* gebruiken in de wettekst in te lezen, moet nog blijken. Wij sluiten ons aan bij de woorden van annotator van het *AB Rechtspraak Bestuursrecht* A.G.A. Nijmeijer: "het woordje '*laten*' had veel beter in de wettekst zelf van artikel 2.1, lid 1, aanhef en onderdeel c van de Wabo opgenomen kunnen worden".

Voor nadere informatie kunt u terecht bij: Doreen Wilbers
e-mail: d.wilbers@devriesjuristen.nl of 06 - 53 73 06 45

Wabo en omgevingsvergunningvrij bouwen

De Wabo bestaat nu één jaar. Deze keer lichten wij het onderdeel omgevingsvergunningvrij bouwen toe.

Het vergunningvrij bouwen in het Besluit bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningsplichtige bouwwerken (Bblb) is komen te vervallen en is grotendeels opgenomen in Bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor). De regels omtrent het vergunningvrij bouwen zijn in de Wabo ruimer geformuleerd. Zo is er meer vrijheid aan eigenaren gegeven om te bouwen in het achtererfgebied. In artikel 2, Bijlage II van het Bor, staat aangegeven welke bouwwerken omgevingsvergunningvrij gebouwd kunnen worden. Het bijzondere aan de activiteiten, genoemd in dit artikel, is dat deze dan ook niet meer getoetst hoeven te worden aan planologische regelgeving (bestemmingsplannen). Het kan voorkomen dat een bouwvergunning onder het oude recht (vóór 1 oktober 2010) werd geweigerd, omdat deze niet paste binnen het bestemmingsplan, maar dat dezelfde omgevingsvergunning vanaf 1 oktober 2010 vergunningvrij is door verruiming van de mogelijkheden tot het bouwen in het achtererfgebied en omdat niet meer aan het bestemmingsplan hoeft te worden getoetst. Het bovenstaande kan aan de hand van de volgende casus worden geïllustreerd:

De eigenaar van een woning wil aan de zijkant van zijn huis een carport bouwen. De voorkant van de carport is gericht naar het openbare gebied. Onder het oude recht werd de verlening van de bouwvergunning van de carport afgewezen, omdat dat in dit geval een forse overschrijding van het maximaal toegestane bebouwingsper-

centage (22%) uit het bestemmingsplan tot gevolg zou hebben. Op grond van de Wabo geldt dat de carport vergunningvrij kan worden gebouwd, indien deze op het achtererfgebied wordt gebouwd. Hiervan is sprake als de carport 1 meter achter de grens van de voorkant van de gevel van het hoofdgebouw wordt geplaatst. De carport mag maar 0,3 meter hoger zijn dan de scheidingsconstructie met de tweede bouwlaag van het hoofdgebouw en in ieder geval niet hoger zijn dan 4 meter. Er moet daarnaast altijd sprake zijn van een afstand van 1 meter vanaf de carport tot aan openbaar toegankelijk gebied, tenzij geen redelijke eisen van welstand van toepassing zijn. Als laatste is in dit artikel een maximaal bebouwingspercentage van 50% opgenomen. Het bij het hoofdgebouw behorende achtergebied mag, als gevolg van het bijbehorende bouwwerk, voor niet meer dan 50% worden bebouwd. Indien kan worden voldaan aan bovenstaande eisen, dan kan de carport onder de Wabo omgevingsvergunningvrij gebouwd worden en kan voor het mogen bouwen ook geen belemmering meer worden gevonden in planologische regelgeving.

Het van de zolder halen van oude bouwplannen kan dus lucratief zijn. Indien u hier meer informatie over wilt of behoefte heeft aan een deskundig oordeel, kunt u terecht bij Karen van Zwam e-mail: k.van.zwam@devriesjuristen.nl of 06 - 24 35 21 88.

Is het mogelijk om geluidhinder, afkomstig van speelterreinen, te beheersen?

In een aantal gemeenten worden ambtenaren geconfronteerd met burgers, die geluidhinder ondervinden van naburige scholen en kinderdagverblijven. Dit probleem speelt vooral in situaties waar sprake is van een binnentuin, waaraan zowel woningen als een speelterrein van de school of het kinderdagverblijf zijn gevestigd. Hoe kan met de overlast van dit stemgeluid worden omgegaan?

Het reguleren van overlast ten gevolge van stemgeluid is moeilijk handhaafbaar. Dit is de belangrijkste reden geweest dat het stemgeluid van kinderen op een terrein, dat onderdeel is van een instelling voor het primair onderwijs of kinderopvang, in het Activiteitenbesluit is uitgesloten. Er bestaat dan ook geen duidelijk omlinjd juridisch kader voor deze situatie. Deze reden van uitsluiting van het stemgeluid in het Activiteitenbesluit betekent dus niet, dat de wetgever vindt dat deze bron geen geluidhinder kan veroorzaken. Voor de gehinderde maakt het natuurlijk niet uit van welke bron het geluid afkomstig is, waarvan hij de overlast ondervindt. In zeer specifieke situaties, zoals het stemgeluid van kinderen op schoolpleinen en bij kinderdagverblijven, heeft de gemeente dus wel de mogelijkheid om bij de beoordeling van de geluidbelasting, afkomstig van kinderen, te kijken naar de voorkeursgrenswaarden, zoals deze in het

Activiteitenbesluit zijn opgenomen. Mocht daaruit blijken dat het stemgeluid de voorkeursgrenswaarden uit het Activiteitenbesluit overschrijdt, dan kan de gemeente de inrichting verplichten (school of kinderdagverblijf) dat er maatregelen moeten worden getroffen om de geluidhinder zoveel mogelijk te beperken. Één van deze maatregelen kan bijvoorbeeld inhouden dat een school of een kinderdagverblijf de uren, dat gebruik wordt gemaakt van het speelterrein, zoveel mogelijk dient te beperken en te clusteren, zodat bijvoorbeeld maximaal 3 uur per dag van het speelterrein gebruik wordt gemaakt. In aanvulling op het bovenstaande dient een gemeente na te gaan of onduidelijke geluidhinder door stemgeluid door een goede ruimtelijke ordening kan worden voorkomen. De gemeente dient derhalve telkens af te wegen of de functie van de school of het kinderdagverblijf nog past binnen de ruimtelijke situatie van dat moment.

Zoals in het begin van dit artikel al is opgemerkt, is er geen duidelijk juridisch kader. Dit artikel beoogt enkele handvatten te geven hoe met deze problematiek in de praktijk kan worden omgegaan.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

Karen van Zwam

e-mail: k.van.zwam@devriesjuristen.nl of 06 - 24 35 21 88

De nieuwe Natuurwet

Inleiding

Op 6 oktober jongstleden is het wetsvoorstel voor een nieuwe Natuurwet kenbaar gemaakt. Met het wetsvoorstel wordt beoogd om het huidige wettelijke stelsel voor de natuurbescherming, als neergelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet te vervangen en te integreren. Het is de verwachting dat het definitieve wetsvoorstel in het voorjaar van 2012 bij de Tweede Kamer wordt ingediend. Hieronder worden de belangrijkste wijzingen besproken.

Versimpeling en versobering

In de Natuurwet worden de regels versimpeld en vindt er een versobering van de bescherming van de natuur plaats. De huidige Flora- en faunawet is uitermate complex. Door verschillende wetswijzigingen en de vele jurisprudentie is ook de Natuurbeschermingswet complex. Daarnaast zijn de ontheffingen uit de Flora- en faunawet en de vergunningen uit de Natuurbeschermingswet zogenaamde aanhaakvergunningen op grond van de Wabo. Het loket, waarbij de omgevingsvergunning wordt aangevraagd, meestal de gemeente, blijkt in de praktijk regelmatig niet te beschikken over voldoende kennis om de aanvrager van de juiste informatie te voorzien en niet op de hoogte te zijn van de eisen, waaraan de ontheffing of vergunning moet voldoen. Een versimpeling is dus op zijn plaats.

Einde aan 'nationale kop'

De huidige natuurwetgeving is vooral gebaseerd op nationale natuurbescherming en is in de loop der tijd aangepast aan internationale verplichtingen. Hierdoor is de regelgeving vaak onnodig belastend voor burgers en ondernemers. De opzet van de nieuwe Natuurwet sluit beter aan bij internationale verplichtingen, zoals bijvoorbeeld de Vogel- en habitatrictlijn. De nationale doelen in Natura 2000-gebieden worden vervangen door het EU-beschermingsregime. Er zijn alleen nog vergunningen nodig voor projecten met duidelijk negatieve gevolgen voor het betreffende Natura 2000-gebied. Een ander gevolg van deze benadering is dat het in de Natuurbeschermingswet opgenomen beschermingsregime voor beschermde natuurmonumenten komt te vervallen.¹ De bescherming van de ecologische hoofdstructuur (EHS) wordt wel gehandhaafd, nu deze via bestemmingsplannen wordt verwezenlijkt.²

1 Indien wenselijk kan de provincie middels het instrumentarium van de Wro aan de betrokken gebieden wel planologische bescherming bieden; zie de Memorie van Toelichting bij het Wetsvoorstel Natuur, pagina 18.

2 Hierbij dient wel te worden opgemerkt dat er een herijking van de EHS plaatsvindt, die in 2021 dient te zijn afgerond. De EHS wordt kleiner dan aanvankelijk werd beoogd, maar kwalitatief wel beter. Dit traject staat los van de introductie van de Natuurwet.

Nog meer bevoegdheden voor de provincie

Naast een versobering en versimpeling van de regels worden de bevoegdheden voor natuur grotendeels aan de provincies overgedragen. Provincies vervullen nu al een grote rol in het natuurbeleid, maar in de nieuwe wet worden hun bevoegdheden nog meer toegespitst op het uitvoeren van natuurtaken. Hierbij geldt als uitgangspunt 'decentraal, tenzij'. Dat geldt ook voor de taken op het terrein van soortenbescherming en bescherming van houtopstanden, die tot op heden bij het Rijk lagen. Het Rijk blijft verantwoordelijk voor de nakoming van internationale regelgeving. Met deze wet wordt de nadruk gelegd op de internationale verdragen. Op deze manier ontstaat een groter evenwicht tussen ecologie en economie.

Programmatische aanpak

Een laatste belangrijke wijziging is dat het met de nieuwe Natuurwet mogelijk moet worden om een programmatische aanpak te kiezen voor de problemen, die zich in een individueel Natura 2000-gebied voordoen. Op grond van de huidige Natuurbeschermingswet is het reeds mogelijk om de aanpak van stikstofbelasting in deze gebieden aan te pakken. De nieuwe Natuurwet bevat een globaler, breder inzetbaar kader, dat bij ministeriële regeling al naar gelang de behoefte verder kan worden ingevuld. In ieder geval zal de huidige programmatische aanpak van de stikstofproblematiek in een dergelijke regeling zijn plaats krijgen. De voorgestelde wettelijke basis maakt de programmatische aanpak algemeen inzetbaar voor de aanpak van gebiedsoverstijgende factoren, die leiden tot belasting van de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden of nadelige gevolgen voor in het wild levende diersoorten en plantensoorten. Daarbij is niet alleen een landelijke aanpak onder verantwoordelijkheid van het Rijk mogelijk, maar ook een regionale aanpak onder verantwoordelijkheid van de betrokken provincie of provincies.³

Voor nadere informatie kunt u terecht bij: Judith van Amerongen
e-mail: j.van.amerongen@devriesjuristen.nl of 06 - 24 35 21 96

3 MvT Wetsvoorstel Natuur, p. 60/61.

Vernieuwde website/Twitter

Voor de allerlaatste ontwikkelingen op het gebied van het bestuursrecht kunt u ook terecht op onze geheel vernieuwde website.

Bezoek ons op www.devriesjuristen.nl
Daarnaast zijn wij te volgen op Twitter:
Meld u snel aan of kijk op
<http://twitter.com/#!/devriesjuristen>

Wijzigingen in wet- en regelgeving per 1 januari 2012

Per 1 januari 2012 heeft een aantal wijzigingen in wet- en regelgeving plaatsgevonden. Wij hebben voor u hieronder een aantal wijzigingen uitgelicht:

- **Wet van 22 december 2011 tot wijziging van de Crisis- en herstelwet en enkele andere wetten (verbeteringen en aanvullingen) (Stb. 2011, nr. 675).**

De Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) is op een aantal punten inhoudelijk gewijzigd. Enkele wijzigingen worden uitgelicht:

- Als voor projecten uit Bijlage 2 Chw of projecten, die zijn aangewezen als lokale en (boven)regionale projecten met nationale betekenis, een milieueffectrapport wordt gemaakt, dan gaat een extra verplichting gelden. Het milieueffectrapport dient een schets te bevatten van de voornaamste alternatieven, die zijn onderzocht, en van de mogelijke gevolgen voor het milieu daarvan, met een motivering van de keuze.
- Gebleken is dat bij experimenten, als bedoeld in artikel 2.4 van de Crisis- en herstelwet, behoefte kan bestaan om van bepalingen in de Waterwet af te wijken. In het kader van innovatieve projecten kan per 1 januari 2012 (deels) van de Waterwet worden afgeweken.
- De bevoegdheid van de gemeenteraad om een projectuitvoeringsbesluit te nemen (Afdeling 6 van hoofdstuk 2 Chw, Versnelde uitvoering van bouwprojecten) kan worden gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders. Wel zijn er extra procedurele eisen bijgekomen.

- **Wijzigingswet Tracéwet met het oog op versnelling en verbetering besluitvorming infrastructurele projecten (Stb. 2011, nr. 595).**

Kern van deze wijzigingswet is de wettelijke verankering van de verkenningsfase. De formele besluitvorming start met een 'startbeslissing' – de aftrap van de verkenningsfase. In de startbeslissing is de overheid verplicht om aan te geven hoe zij burgers, organisaties en bestuursorganen betreft bij het besluitvormingsproces rond infrastructurele projecten.

- **Wijzigingswet Wet milieubeheer (Stb. 2011, nr. 269).**

Hoofdstuk 9 van de Wet milieubeheer (Wm) is gereserveerd voor het in gemoderniseerde vorm onderbrengen van bepalingen over stoffen, preparaten en producten, die nu nog verspreid in verschillende wetten voorkomen. Met deze wetswijziging worden drie regelingen in titel 9.5 bijeengebracht:

- regeling voor toestellen en geluidwerende voorzieningen in hoofdstuk II van de Wet geluidhinder (Wgh),
- regeling voor toestellen, brandstoffen en verontreinigende handelingen in hoofdstuk III van de Wet inzake de luchtverontreiniging (Wlv) en
- titel 10.3 Preventie en nuttige toepassing van hoofdstuk 10 van de Wm.

De betreffende regelingen worden door middel van deze wet gebundeld, geharmoniseerd en vereenvoudigd in de Wm opgenomen.

- **Wijzigingsbesluit Besluit ruimtelijke ordening enz. (modernisering monumentenzorg) (Stb. 2011, 339).**

Met deze wijziging verandert de vergunningplicht voor het wijzigen van rijksmonumenten en gebouwen in beschermde stads- en dorpsgezichten. Het doel is om de regeldruk te verminderen.

Voor minder ingrijpende wijzigingen aan rijksmonumenten geldt vanaf 1 januari niet meer de uitgebreide vergunningprocedure van 26 weken, maar de reguliere van 8 weken. Daarnaast is voor een aantal kleinere werkzaamheden in rijksmonumenten helemaal geen vergunning meer nodig. Ook is in beschermde stads- en dorpsgezichten onder bepaalde voorwaarden geen vergunning voor bouwen nodig.

- **Wijzigingsbesluit Algemene wet bestuursrecht enz. (indexering griffierechten bestuursrechtelijke wetten) (Stb. 2011, nr. 528).**

Griffierechten voor bestuursrechtelijke geschillen zijn per 1 januari 2012 gestegen met 2,6%. Vangt de beroepstermijn echter aan vóór 1 januari 2012, dan geldt het tarief, zoals dat gold op de eerste dag van de beroepstermijn.

Is uw regelgeving nog steeds Dienstenrichtlijnproof?

Bij de komst van de Dienstenrichtlijn hebben veel gemeenten hun verordeningen en beleidsregels door De Vries Juristen laten toetsen aan de eisen van deze Richtlijn. In de loop der tijd kan het zijn dat er nieuwe verordeningen en beleidsregels zijn bijgekomen, dan wel dat er wijzigingen aan bestaande regelgeving hebben plaatsgevonden. Het is van belang dat bij het opstellen, dan wel wijzigen van regelgeving, telkens wordt gekeken naar de eisen uit de Dienstenrichtlijn. De Vries Juristen kan voor u een quick scan maken of de gewijzigde en nieuwe regelgeving voldoen aan de eisen uit de Dienstenrichtlijn. Tevens kunnen wij behulpzaam zijn bij het notificeren en het melden van nieuwe en gewijzigde regelgeving.

Voor meer informatie kunt u terecht bij:
Susan Schreurs-te Hofsté
e-mail: s.schreurs@devriesjuristen.nl of 06 - 14 91 36 11

Goed voorbereid op Swung?

Met de invoering van Swung-1 wordt een geheel nieuw beoordelingssysteem voor geluid geïntroduceerd voor rijkswegen en spoorwegen. Er komen zogenaamde geluidproductieplafonds, waardoor de rijkswegen en de spoorwegen straks een strikte geluidgrens krijgen, die continu moet worden nageleefd. De Eerste Kamer heeft het wetsvoorstel Swung-1 aangenomen. Daardoor is nu zeker dat de geluidwetgeving op korte termijn zal gaan veranderen. De wijzigingen worden naar verwachting in 2012 van kracht. Is uw organisatie al klaar voor deze ingrijpende wijzigingen?

De Vries Juristen en dBvision bundelen de krachten, akoestisch en juridisch, om uw organisatie Swungproof te maken. Beide bureaus zijn direct betrokken bij de ontwikkeling van Swung en goed bekend met de achtergrond van de nieuwe regelgeving. Onze Swungspecialisten kunnen u bijscholen, adviseren over de gevolgen voor uw woningbouwprojecten nabij rijks- en spoorwegen en bijstaan bij de implementatie van deze nieuwe geluidregeling in uw organisatie. Kijk op www.swungspecialisten.nl

Inschrijving Masterclass Swung

De Vries Juristen en dBvision organiseren samen de Masterclass Swung-1. Deze masterclass is bestemd voor medewerkers bij provincies, gemeenten, milieudiensten en adviesbureaus, die straks in hun dagelijks werk te maken krijgen met Swung-1.

De tweedaagse Masterclass wordt op 17 januari en 7 februari 2012 en op 25 januari en 5 februari 2012 georganiseerd. U kunt ook informatie over de Masterclass Swung vinden op onze website www.swungspecialisten.nl

Over De Vries Juristen

De Vries Juristen levert hoogwaardige juridische diensten op het terrein van milieurecht, ruimtelijke ordening, bestuursrecht en waterstaatsrecht. Tot onze opdrachtgevers behoren het Rijk, lagere overheden en bedrijven.

Onze dienstverlening kent onder meer de volgende kernactiviteiten:

- Bestuursrecht
- Opstellen en wijzigen regelgeving
- Procesvertegenwoordiging/bezwaar en beroepschriften
- Mediation
- Coördinatie procedures
- Wabo/omgevingsvergunning
- Ontwikkelen integraal beleid

Wilt u gebruik maken van onze kennis en capaciteit?

- Zit u met een specifieke inhoudelijke juridische vraag - bijvoorbeeld betreffende het bestuursrecht - en wenst u een vakkundig en hoogwaardig juridisch advies?
- Heeft u onvoldoende capaciteit om uw bezwaar-, beroep- en verweerschriften af te handelen?
- Heeft u een tijdelijke vacature voor een junior, medior of senior jurist, die u niet kunt invullen?

Dat kan!

Onze juristen kunnen u persoonlijk ondersteunen en adviseren; van uitvoering tot het maken van beleid en wetgeving. Meer weten?

Voor nadere informatie:

Telefoon: 0348 - 712 455

e-mail: info@devriesjuristen.nl

Colofon

Deze nieuwsbrief heeft tot doel de kennis en stand van zaken op het gebied van bestuursrecht, milieurecht, ruimtelijke ordening, arbeidsrecht en waterstaatsrecht te verspreiden.

Eindredactie Tiny de Ruiter en Lianne Doornekamp

Bezoekadres De Vries Juristen B.V. Zaagmolenlaan 12 Woerden

Postadres De Vries Juristen B.V. Postbus 372, 3440 AJ Woerden

Telefoon 0348 - 712 455 **Fax** 0348 - 433 223

E-mail info@devriesjuristen.nl

Internet www.devriesjuristen.nl

Verschijning: drie keer per jaar **Oplage:** 850 exemplaren

Aan deze uitgave werkten mee:

mr. H.S. de Vries

mw. mr. K. van Zwam

mw. drs. mr. D. Wilbers

mw. mr. S. Schreurs-te Hofsté

mw. mr. J. van Amerongen

Deze nieuwsbrief is uitgegeven door De Vries Juristen B.V.